

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

listopad 2018 / ročník XXVIII

**Eva Zábrodská:
Nadstavbou jsou
křesťanské
hodnoty**

**Senioři
se sešli
s biskupem**

**Den Charity
v diecézi**

**Výročí
u sv. Vojtěcha
V LŠTĚNÍ**

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Pavel Vojtěch Kohut OCD **9 dní k prohloubení naděje, víry a lásky**

Jako křesťané nevedeme jen přirozený život, který nám darovali rodiče, ale i nadpřirozený, který jsme obdrželi od Boha ve křtu. Tuto novou existenci, jež se zakládá zejména na vlitých ctnostech naděje, víry a lásky, nazýváme teologální život. Rozjímáními nás bude provázet zejména sv. Jan od Kříže a jeho báseň *Bez opor oporu mám*.

Brož., 88 s., 95 Kč

Modlitby u stolu

Malá knížečka, která se může stát vhodným pomocníkem pro společné obědy v rodině nebo různých společenstvích. Obsahuje výběr z modliteb před jídlem a po jídle, žalm dobrořečení, modlitbu Anděl Páně.

Brož., 16 s., 35 Kč

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarín se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru Svatý otec odpověděl, že takový recept nezná, ale zmínil deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života.

Brož., 24 s., 35 Kč, dotisk

Záložky:

Obnova křestního slibu

Modlitba za příznivé počasí

Modlitba za vláhu

Záložka s modlitbou z druhé strany.
5 Kč

Obsah

Editorial	3
Eva Záborská: Naší nadstavbou jsou křesťanské hodnoty	4
Den seniorů oslavili se svým biskupem	6
V charitním domově oslavili svátek sv. Františka	7
Akademický rok přivítal nové studenty a loučil se s absolventy	8
Ke kořenům – židovské stopy v regionu	9
Slovo života pro děti	10
Můj dům, můj hlad	12
DCR připravuje a zve....	13
Významné výročí farnosti u sv. Vojtěcha v Lštění	14
YoungCaritas.cz: otevření mladých českobudějovických srdcí k dobrovolnictví	15
Zveme vás...	15
Den Charity v českobudějovické diecézi	16
Znovuznějící zvon i požehnání nemocničnímu kaplanovi	17
„Naše školka slaví narozeniny!“ znělo „u sv. Josefa“ nejen z úst dětí	17
Personalia	18
Misijní pomoc z ČR míří do 19 zemí světa	18
Setkání s Písmem Svatým	19
Šumavský kostel na Mouřenci oslavil 25 let od znovuvysvěcení	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické
Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Miroslav Bína

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 12. 2018

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Biskup Vlastimil Kročil požehnal 30. září nový zvon pro farní kostel sv. Jana Nepomuckého v Sedlci u příležitosti 150. výročí jeho založení.

Foto: Mirka Dolanská / Člověk a víra

Editorial

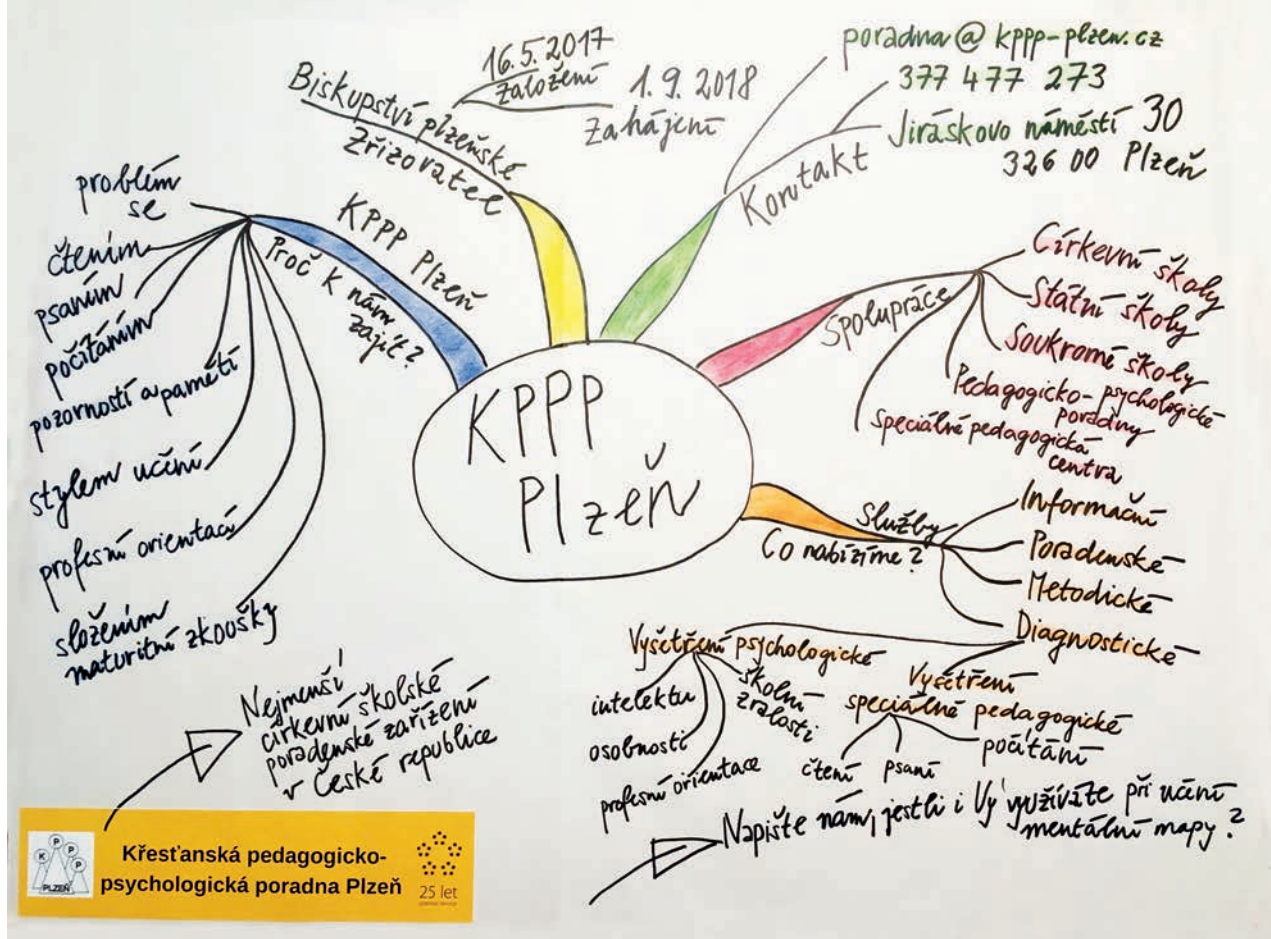
Vážení a milí čtenáři,

už je tady zase listopad a s ním i „dušičková nálada“. Vzpomínáme, hodnotíme, přemáháme emoce nebo jim podléháme. Právě minulý měsíc při volbách jsem si uvědomil, že většinou emoce a ne programy partají a hnutí hrají hlavní roli v politice. A tak nezbývá než doufat, že jsme snad dali slovo a důvěru lidem, kteří znají oblast svého působení, dobře a odpovědně vykonávají svou práci, a objektivně toho využijí pro celou společnost.

Nedávno jsem znovu přečetl knihu amerického vysokoškolského pedagoga a publicisty Thomase E. Woodse, Jr. „Jak katolická církev budovala západní civilizaci“. Vyšla u nás před 10 lety, přesto je aktuální. Autor především zdůrazňuje, že naše „západní“ civilizace je neodlučitelně propojená s křesťanstvím. Všechny její vymoženosti, včetně hospodářského blahobytu, vědeckého pokroku, legislativy lidských práv a svobod, umění, filozofie založené na jednotě víry a rozumu, organicky vyvěrají z křesťanství, z učení jedné všeobecné, apoštolské, katolické církve. Mějme to na paměti, až zase někdo bude volat emotivně po realizaci moderních „pravd“ a „svobod“ a bude zasvěceně hovořit o nejrůznějších negativních faktorech spojených s církví. Raději se zamysleme nad skutečností, že dožijeme-li se průměrného věku, strávíme šest let u jídla, u televize sedm let, deset let v práci, anebo pět let koukáním do mobilu. Statistika už nám, žijícím většinou konzumním životem, neříká, kolik let dokážeme věnovat modlitbě, duchovnímu spojení s Bohem...

V tomto „dušičkovém období“ bych proto rád čtenářům připomněl, že v existenci každé lidské civilizace na této planetě bylo vždy náboženství ústředním motivem. Bez ohledu zda na západě nebo na východě. V našem celosvětovém, univerzálním katolickém náboženství má Bůh čtyři aspekty. Je jenom jeden, je absolutně svrchovaný, je transcendentní a konečně je nevýslovně dobrý. A v této své nevýslovné dobrotě nám trvale zjevuje svoji přítomnost a lásku v Ježíši Kristu...

Jan Kotous

Mentální mapa, Zdroj: archiv KPPP

EVA ZÁBRODSKÁ: Naší nadstavbou jsou křesťanské hodnoty

Nejen žáci, studenti a jejich rodiny v českobudějovické a plzeňské diecézi mohou od počátku školního roku využít pomoc nové Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny Plzeň. O záměru a nabídce poradny jsme hovořili se zakladatelkou a ředitelkou poradny Mgr. Evou Zábrodskou, která má za sebou 15 let poradenské praxe.

Jaké služby a pomoc poradna nabízí?

Pro děti od tří let až po žáky a studenty středních a vyšších odborných škol, jejich zákonné zástupce a také pro školy a školská zařízení nabízíme komplexní informační, diagnostickou, poradenskou a metodickou pomoc. Poskytujeme odborné psychologické a speciálně pedagogické služby, spolupracujeme na preventivní a výchovné péči, studentům pomáháme při volbě povolání. Jde o totožné služby jako v případě ostatních pedagogicko-psychologických poraden s tím rozdílem, že naší nadstavbou je modlitba a křesťanské hodnoty.

Co si pod tím můžeme představit?

Specifické poslání křesťanské pedagogicko-psychologické poradny znamená přímé zapojení křesťanských výchovných zásad do běžné poradenské praxe. Otázky výchovy a křesťanské výchovy zvláště jsou jednou z hlavních oblastí, které řešíme s rodiči. V naší poradně se těmito tématům snadněji otevrou, protože vědí, že jim rozumíme. K potřebám klientů rovněž nepřistupujeme pouze klinicky či úředně, nýbrž přátelsky se snahou vytvořit rodinnou atmosféru. Snažíme se být otevření vůči rodičům, dětem i jejich starostem.

S klasickými poradnami si tedy nekonkurujete...

V tomto ohledu obavy nemám. Zájem o služby poradny je značný, termíny máme obsazené na měsíc dopředu. Vzhledem k tomu, že v obou diecézích již funguje celé spektrum církevních škol od mateřských přes základní až po střední, zaujímá Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna, jejímž zřizovatelem je Biskupství plzeňské, spíše chybějící místo v mozaice církevního školství.

S jakými potřebami se u klientů setkáváte?

Mezi nejčastější důvody celoročních návštěv v poradně patří jednoznačně školní neúspěchy u žáků základních škol. U dětí je to strach ze známek, strach, co tomu řeknou rodiče. Pak také konflikty v kolektivu nebo problémy spojené s rodinným prostředím.

Mnohdy jde o děti, u kterých následně komplexní vyšetření odhalí např. specifickou poruchu učení či poruchu aktivity a pozornosti. S dětmi, rodiči a učiteli poradna následně spolupracuje na tom, aby dokázali naplnit specifické potřeby dítěte, a to jak ve škole, tak také v domácím prostředí. Před

zápisem do základních škol se na nás obracejí také rodiče, abychom posoudili školní zralost předškoláků. Se začátkem školního roku a během podzimu vyhledávají naši pomoc budoucí maturanti.

Jak se stát klientem poradny?

Naše služby jsou určeny primárně pro žáky a studenty škol, se kterými máme dohodnutou spolupráci. Dále pro rodiče těchto žáků a učitele. V případě volné kapacity však pomůžeme i dalším zájemcům o naše služby. Podmínkou jejich využití je vyplnění žádosti o vyšetření, která bude v dohledné době na webových stránkách poradny. K samotné první návštěvě a vyšetření je pak vhodné přinést školní sešity žáka či studenta a případně odborné lékařské zprávy, pokud je rodiče mají k dispozici.

Prozradte něco o kolektivu Vašich spolupracovníků. Jaké odborníky mohou klienti poradny využít?

Sama mám za sebou studium na Teologické fakultě JU v Českých Budějovicích a speciální pedagogiku na Západočeské univerzitě v Plzni. Současně mám za sebou letitou praxi v této problematice v plzeňské pedagogicko-psychologické poradně. Součástí poradenského týmu je další speciální pedagog a dva psychologové, všichni s praxí v poradnách a sociální sféře.

Jak probíhá základní vyšetření a nemusejí z něj mít rodiče ani děti obavy?

Obavy z vyšetření určitě nejsou na místě. Nejprve se snažíme zjistit situaci z pohledu školy. K tomu pomáhá dotazník, kde učitel popisuje problém ze svého pohledu. Situaci prodiskutujeme s rodiči, a ptáme se, co např. již zkoušeli před tím, než se obrátili na nás. Vlastní vyšetření je diagnostické a zahrnuje psychologické testy, testy intelektu, zkoumá se, jestli dítě nemá poruchu pozornosti nebo poruchu sluchu či zraku. Speciální pedagog pak ověřuje dovednosti v oblasti čtení, psaní a matematiky.

Foto: archiv KPPP

Jsou služby a pomoc poradny hrazeny?

Poradna je školské poradenské zařízení zapsané v rejstříku škol a školských zařízení, který vede ministerstvo školství. Standardní služby poskytujeme bezplatně. Jedná se o psychologické a speciálně pedagogické vyšetření a následná doporučení. Další nadstandardní činnost už je zpoplatněna. Jde např. o dlouhodobé terapie, kurzy pro předškolní děti či besedy a přednášky na školách a v dalších zařízeních.

Přestože sídlo poradny je v Plzni, počítáte s nabídkou služeb také pro klienty – žáky z českobudějovické diecéze. Vlastně zde již působíte! Jakým způsobem?

Naše poradna je, kromě plzeňské diecéze, k dispozici již také dvěma školám v českobudějovické diecézi, se kterými máme uzavřenou dohodu o spolupráci, a sice Církevnímu gymnáziu J. N. Neumanna a Církevní mateřské škole. Klienti se k nám mohou objednat a pracujeme s nimi každé pondělí přímo v obou zmíněných školách. Pomoc a služby poradny jsou však, jak jsem již uvedla, otevřené pro všechny, kteří o ně projeví zájem.

Kde jste získala inspiraci pro rozjezd poradny a její umístění a areálu kláštera dominikánů v Plzni na Slovanech? Kolik času uplynulo od nápadu k realizaci?

Příprava na otevření poradny trvala rok a tři čtvrtě, ale nebyl to ztracený čas. Jsme vděční Plzeňskému kraji, že nás podpořil, přestože v Plzni působí i jím zřizovaná pedagogicko-psychologická poradna. Jak už jsem uvedla, věřím, že budeme spolupracovat. Za podporu a předávání zkušeností pak děkuji kolegyním z pražské Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny a za rekonstrukci i pronájem prostor zase plzeňským dominikánům. Už samotné umístění poradny v klášteře je působivé jak pro věřící, tak pro ty, kdo se do církevních objektů tak často nedostanou.

Za pomoc a vstřícnost při zahájení našich aktivit v českobudějovické diecézi pak bych ráda poděkovala řediteli Biskupského gymnázia Martinu Maršíkovi a ředitelce s. M. Zdeňce Maňákové z Církevní mateřské školy U sv. Josefa. Nesmím opomenout ani vyjádření podpory pro činnost poradny ze strany Jihočeského kraje, zejména musím zmínit resortního náměstka hejtmanky Zdeňka Dvořáka a vedoucí odboru školství Hanu Šimovou.

Poradně při jejím otevření požehnal otec biskup Tomáš Holub. Co vám do začátku vzkázal?

Pan biskup Tomáš Holub požehnal nejen prostory nové poradny. Nám všem, zúčastněným a odborným zaměstnancům popřál, aby poradna, postavená na křesťanských ideálech držela vždy vysokou odbornou úroveň a otevřený přístup vzhledem k přichozícím klientům i novým trendům v poradenství.

Paní ředitelko, děkuji za rozhovor.

Red.

Konzultace v Českých Budějovicích probíhají vždy v pondělí a zájemci mohou poradnu kontaktovat na tel. čísle 703 159 747.

DEN SENIORŮ

oslavili se svým biskupem

Foto: Red.

Pozitivní nálada vládla o víkendu v areálu kláštera na českobudějovickém Piaristickém náměstí. Přes 40 zájemců se zde zapojilo do programu u příležitosti 1. října – Mezinárodního dne seniorů. Aktivitou a zvědavostí si s mladšími ročníky rozhodně nezadali.

Sobotní den využili přítomní nejen k duchovnímu rozhovoru a seznámení s prací Diecézní charity České Budějovice. Program začal společnou mší svatou s varhanním doprovodem regenschorho při katedrále sv. Mikuláše, Karla Ochozky. Diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil, který ji celebroid, využil příležitosti k setkání a neformálním rozhovorům s účastníky. „Dnešní svět o seniory zdánlivě nestojí, především z důvodů úbytku jejich fyzických sil. Duše člověka však v lidském těle nestárne. Ve vztahu s Kristem se může omlazovat, být tvůrčí a být velkou inspirací k tomu, v čem můžeme být stále velmi užiteční, i přes naše fyzické omezení. Už Písmo svaté uvádí příklad Simeona a Anny – starců, kteří zde mají zásadní místo. Vědomosti a moudrost v jejich mysli jim, navzdory jejich stáří, nikdo nemohl vzít. Do této moudrosti nyní dorůstáte a jste znamením pro mladší generace. Svoji moudrost jim můžete předávat. Když to budete dělat s Bohem, bude i vaše slovo mít velký význam. To je schopnost, se kterou můžete vykonat ještě mnoho dobrého“, řekl otec biskup Vlastimil Kročil v rámci mše svaté.

Na homilii otce biskupa navázal prezident diecézní chari-

ty P. Stanislav Brožka, když se ve svém příspěvku zaměřil na hledání radosti v lidském životě. „Radost vnímáme jako emoci vznikající z pozitivních vjemů a stáří jako vrcholnou část našeho života. Každé období v životě, ať už je to dětství, mládí, střední či pozdní věk, přináší své obtíže. Radost v každé životní etapě však můžeme nalézt u Pána Ježíše“, zdůraznil Stanislav Brožka. Zmínil rovněž trojí „umění života“, o kterém hovoří papež František: umět být vděčný – poděkovat, umět odpouštět a umět o odpuštění poprosit. „Jak jednoduché je to říci, a jak těžké je to skutečně prožívat. Snažme se vidět to dobré, co jsme v našem životě od Pána dostali. Naše vděčnost pro Něj může být povzbuzením, aby nám dále požehnal...“, dodal.

Diecéze chce více pracovat se seniory

V letošním roce zahájilo činnost specializované Diecézní centrum pro seniory při Biskupství českobudějovickém a sobotní den znamenal první pokus a nabídku setkání k připomínce Mezinárodního dne seniorů s tématem Radost ve stáří „Radost nám dává možnost být s druhými lidmi, možnost si vzájemně pomáhat. Mnoho seniorů žije samo.

Dnes jsme jim chtěli dát příležitost načerpat sílu a povzbuzení“, řekla Ludmila Veselá, která aktivity centra koordinuje. S dnešní účastí je spokojena a od seniorů by ráda zjistila, zda jim pro další setkávání bude např. více vyhovovat všední den a co by v rámci programu uvítali. Jednou z prvních stálých iniciativ diecézního centra bylo založení Senior klubu, jehož aktivity se rozběhly v postní době. „Oslovila jsem otce Tomáše Rádla od Salesiánů, který se toho ujal, a scházeli jsme se zde v prostorách kláštera. Po prázdninách se setkání odehrávají přímo u Salesiánů ve Čtyřech dvorech, odkud aktivity klubu navštěvuje většina zájemců“, dodala Ludmila Veselá.

Vzájemně se inspirovat

Pozvání na sobotní setkání přijala a z Týna nad Vltavou přijela také Jiřina Krejčová, která rozbíhala činnost tamní farní charity a již řadu let při ní vede také klub seniorů. „V Týně máme stálý program, např. jazykové kurzy, výuku počítačů či pétanque, abychom se také trochu hýbali. Sama se seniory trénuji paměť. Organizujeme společná čtení a přednášky na různá témata, vyprávění cestovatelů i hudební vystoupení. Dnes jsem přijela na výzvědy, jak dnešní akci organizují a jak se jim daří. Chci se také zde inspirovat pro naši činnost“, řekla Jiřina Krejčová a dodala, že jednotlivé aktivity si postupně nacházejí své příznivce. Zázemí jim v Týně nad Vltavou zajišťuje místní fara a k dispozici je měsíční program aktivit, ze kterých si lze vybírat. Běžný počet účastníků ve skupinkách je podle ní 12–16, v případě hudebního programu až 40 posluchačů.

Nebojme se budoucnosti

O důležitosti vzájemného mezigeneračního naslouchání a vlastním místě v životě hovořili účastníci diskusního kroužku s otcem Bohuslavem Richterem „*Všichni jsme článkem řetězu, ať už jako děti, mladí lidé v plné síle či pokročilí věkem. Stále jsme však důležitou součástí tohoto řetězu. Něco krásného končí, aby něco ještě krásnějšího mohlo začít. Máme zkušenost krásného života, ale nebojme se budoucnosti...*“ Podle něj se podařilo splnit záměr setkání a zahájit dialog. „*Bylo vidět, že se účastníci chtěli vyjádřit a sdílet své pocity, obavy i radosti s ostatními a slyšet odpovědi*“, dodal otec Bohuslav Richter, který pro seniory aktuálně připravuje biblická setkání. Zpočátku budou určena pro zájemce ve Zlivy a Pištělně.

„Líbí se mi tu. Zprvu jsem na setkání nechtěla, pak si přečetla připravený program a rozhodla se pro účast. Mile mne svým kázáním překvapil otec biskup a líbilo se mi i povídání otce Brožky. Bylo to poučné“, pochvalovala si paní Marie z Rudolfova, která dříve působila v bývalém kněžském domově v českokobudějovické čtvrti Suché Vrbné. Rozhodla se zůstat i na odpolední pobožnost s otcem Tomasem van Zavrelem, která sobotní program završila.

Den Seniorů připravilo Diecézní centrum pro seniory ve spolupráci se spolkem Most.

Red.

V charitním domově oslavili svátek SV. FRANTIŠKA

Obyvatelé charitního Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí i poutníci z okolí si připomněli stejnojmenného světce, jehož svátek připadá na 4. října. Místní tradice si mnozí ani letos ne nechali ujít.

Slavnost začíná vždy slavením Eucharistie. „*Pro věřící je tato událost pramenem síly a duchovní energie k nesení a překonávání křížů, které přináší stáří*“, řekl otec biskup Pavel Posád. Svátý František je podle něj světec, kterého znají a milují nejenom věřící křesťané, ale je to sympatická postava pro mnoho lidí dobré vůle. „*I ve 21. století překvapuje a stále všechny udivuje svou zaníceností pro každého člověka, a dokonce pro celé stvoření. Známa je jeho ‚Píseň bratra slunce‘, ve které ukazuje, že člověk je součástí nádherného stvoření a že se má cítit jako bratr nebo sestra všeho, co Bůh z veliké lásky stvořil a stále udržuje při životě*“, připomněl otec biskup.

Po mši svaté využili přítomní příležitost ke společnému setkání a sdílení svých radostí i bolestí. „*Pouť je vzácnou příležitostí pro naše vzájemné setkání a hlubší sjednocení se v lásce. Vždyť každá sdělená bolest se stává poloviční a každá sdělená radost se stává dvojnásobnou...*“, dodal světicí biskup.

Dům sv. Františka – chráněné bydlení funguje od roku 2005. Jeho původním záměrem byla potřeba pomoci lidem, které zasáhla ničivá povodeň, a ztratili bydlení. Nyní se zde však zaměřují na lidi s mentálním a zdravotním postižením. Klienti tohoto charitního domu jsou často špatně pohybliví, zároveň tu mají domov mladší lidé s mentálním postižením. Od roku 2017 zde našli svůj nový domov také kněží, kteří odešli z aktivní služby.

Red.

Foto: Red.

AKADEMICKÝ ROK přivítal nové studenty a loučil se s absolventy

Imatrikulací zahájilo 3. října nový akademický rok přes 340 posluchačů prvního ročníku Teologické fakulty Jihočeské univerzity. Navazující mši svatou celebrou v katedrále sv. Mikuláše česko-budějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil.

Foto: Bedřich Jetelina

„Studium by vás mělo připravit nejen v získání intelektuálních vědomostí, ale především k tomu, abyste jednou mohli pomáhat odpovědně kultivovat společenský prostor, ve kterém budete žít. Ve svých profesích se budete setkávat i pracovat s lidmi, kteří se vás budou ptát po nejvyšším smyslu

člověka a vy byste měli být schopni tyto otázky zodpovědět“, řekl ve své imatrikulační řeči novým studentům biskup Vlastimil Kročil jako promotor fakulty. Na 778 posluchačů čekají novinky ve výuce i noví vyučující. *„Zapojili jsme se do projektu Studijní prostředí, financovaného z fondů Evropské unie, mohli jsme tak modernizovat výukovou techniku a pořídit nové počítače, dataprojektory a interaktivní zobrazovače. Studenti mohou využít i nové prostředí učeben a studijní zóny s křesílky a stoly“*, prozradila mluvčí fakulty Martina Hlaváčová.

5. října se pak fakulta rozloučila s posluchači, kteří v řádném zářijovém termínu splnili požadavky studia. Světící biskup Mons. Pavel Posád v promluvě k absolventům zdůraznil význam pohledu na život člověka. *„Vše, co Bůh dopouští, je pro váš růst a zdokonalení, a ve světě nejrůznějších hodnot je každý člověk jeho středem. Když člověk přijme za svůj zákon víru v lásku, jak píše apoštol Jan, vidí, že z každé zkoušky sklízí nové plody a že po každém boji následuje vítězství. Tak je tomu i v případě vašeho studia. Příklad, že není růže bez trní, pak ztrácí smysl a mění se v opak – není trní bez růže“*, řekl.

Red.

Foto: Markéta Grillová a Lenka Hanžlová

Ke kořenům – židovské stopy v regionu

Byl krásný podzimní den, přímo stvořený k tomu, abychom se vydali na rodinný výlet. A tak jsme vyrazili a spolu s námi dalších více než sto lidí z celého prachatického vikariátu. Všichni jsme byli totiž pozváni v sobotu 6. října do Čkyně na Vikariátní pouť rodin.

Téměř celý den jsme měli možnost prožít v místní synagoze a přilehlé zahradě, kde byl připravený opravdu zajímavý program. Dopoledne nás přivítal pan Julius Müller genealog a představitel židovské obce, který nám vyprávěl o šabatě a některých zvycích, které k tomuto dni neodmyslitelně patří. Poslechli jsme si židovské písně a nádhernou skladbu hranou na housle, které kdysi dávno patřily židovské rodině, jenž se, bohužel, nevrátila z koncentračního tábora. Poté následoval program převážně pro děti, ale i dospělí se měli možnost dozvědět spoustu nových informací, např. o různých židovských svátcích nebo o „mezuzě“ a „chanukijí“. Poznávali jsme starozákonní postavy, tancovali židovské tance, hráli jsme židovskou hru „drejdl“ a shlédli jsme film o obnově

místní synagogy. Společně jsme se také vypravili na nedaleký židovský hřbitov, kde nám pan Müller řekl mnoho zajímavého o symbolech na židovských náhrobcích. Každý z nás dal, podle židovského zvyku, kamínek na náhrobek a společně jsme zavzpomínali na bývalé židovské obyvatele Čkyně.

Po společném obědě, který jsme prožili jako typický rodinný piknik v trávě, dalších hrách a tanci jsme se vydali jako správní poutníci na mši svatou do kostela sv. Marie Magdalény, kde nás přivítal místní kněz P. Jan Janoušek. Mši svatou jsme prožili i s prachatickým vikářem P. Petrem Plášílem a dalšími kněžími vikariátu, kteří nás celý den doprovázeli. Na závěr poutě každý z nás dostal jako upomínku hru drejdl – malou káču, na které najdeme 4 hebrejská písmena. Jsou to začáteční písmena slov, které v překladu znamenají: „Stal se tam velký zázrak“. V dnešní době je prožít tak krásného pohodového dne v mezináboženském duchu, který nevyčítá, nepře se, ale snaží se hledat to společné, opravdu velký zázrak.

Děkujeme všem za pomoc a za milé přijetí, především Juliusovi Müllerovi, pracovníkovi synagogy Miroslavu Knotkovi, zástupkyni ZŠ Čkyně Václavě Komínové a dalším velkým i malým spolupracovníkům.

PS: Hádejte, jakou hru hráli unavení rodiče po zbytek sobotního večera se svými dětmi?

Foto: Markéta Grillová a Lenka Hanžlová

Děti s káčou při hře „Drejdl“

Markéta Grillová a Lenka Hanžlová

„Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě.“ (Zl 3,20)

Naslouchat onomu hlasu v našem nitru

Toto Slovo života nás vyzývá, abychom přijali nečekaného hosta.

Ježš k nám totiž denně přichází v různých „šatech“: v každodenním trápení, v těžkostech s vlastní soudržností, ve výzvách významných životních rozhodnutí, přichází ale především s tváří bratru a sester, které na své pouti potkáváme.

Ztišení je podmínkou k tomu, abychom poznali a naslouchali Jeho hlasu, Jeho duchu, který je jako jediný schopen odblokovat naše strachy a přimět nás, abychom **otevřeli dveře svého srdce**.

Láska, která roste

„Musíme v sobě všechno umlčet, abychom v sobě objevili hlas Ducha.“

A tento hlas musíme vyjmout, jako bychom zachraňovali diamant z bílata: očistit jej, vystavit jej a ve vhodnou chvíli jej darovat, protože je to Láska a Láska se musí dávat: je jako oheň, který v kontaktu se slámou nebo něčím takovým hoří, jinak uhasíná.

Láska v nás musí růst a překypovat.⁴¹

Chiara Lubichová

VE VZÁJEMNÉ LÁSCE TYPICKÉ PRO EVANGELIUM MOHOU BÝT I KŘESŤANÉ JAKO ON A S NÍM SVĚDKY TĚTO BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI V BĚHU DĚJIN A TAKÉ V NAŠÍ DOBĚ.

Naše zkuste- nosti:

Matky se styděly, protože neměly peníze, ale když jsem naléhala, přijaly.

V přílivu uprchlíků na hranicích někteří slyší klepání na vlastní dveře. Delia vypráví: „Jednoho teplého nedělního odpoledne jsem viděla sedět před mou kavárnou na chodníku mnoho maminek s dětmi, které plakaly hladem.“

Pozvala jsem je dál a vysvětlila jsem jim, že dám zadarmo najíst dětem.

ROZNESLO SE TO PAK JAKO TAM-TAMEM A DNES JE TO KAVÁRNA PRO UPRCHLIKY, VĚTŠINOU MUSLIMSKÉ. MNOHO Z NICH MI ŘÍKÁ „MAMMA AFRICA“.

Moji předchozí zákazníci se postupně vytratili.

A tak se z místnosti určené pro hry seniorů stala herna pro děti, kde si mohou kreslit a hrát, s malým přebalovacím pultem pro miminka, aby si maminky trochu oddechly, anebo se herna někdy mění na učebnu itaštiny.

Z MÉ STRANY TO NEBYLO NĚJAKÉ ZVLÁŠTNÍ ROZHODNUTÍ, ALE PROSTĚ NUTNOST. NEOBRÁTIT SE ZÁDY. DÍKY UPRCHLÍKŮM JSEM SE SEZNÁMILA S MNOHA LIDMI A ORGANIZACEMI, KTERÉ MĚ PODPORUJÍ A POMÁHAJÍ MI, A BYCH SE UDRŽELA.

Kdybych měla začít znovu, udělala bych to zas. Pro mě je důležité DÁVAT!

Delia | Itálie

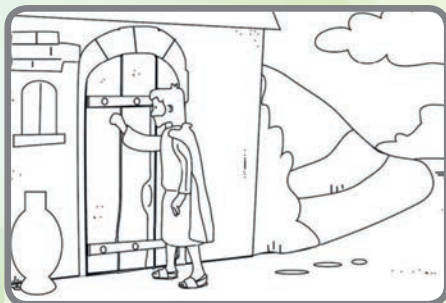

¹ Ch. Lubichová, Le Spirito Santo #Palmore (Duch Svátý je Láskol), 12. zari 1969, in Collegamento CH, Cerven 2006. Zpracovalo Centrum Chlapců a děvčat pro jednotu.

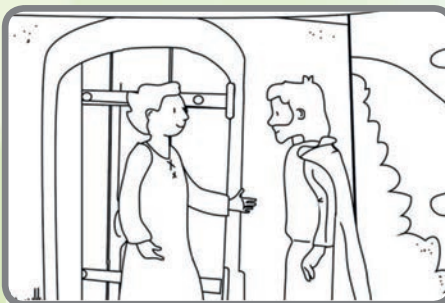
Ten host je Ježíš

„Hle, stojím u dveří a klepu.
Kdo uslyší můj hlas a otevře
dveře, k tomu vejdu a budu
jíst u něho a on u mě.“
(Zj 3,20)

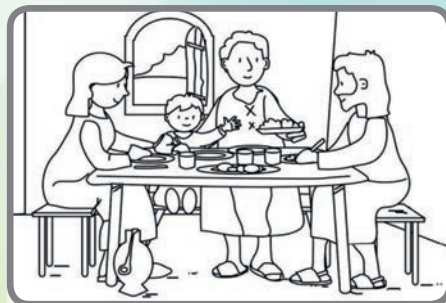
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

V knize Zjevení čteme Ježíšova slova:
„Slyš, stojím přede dveřmi a klepu.“

Když zaslechneš můj hlas a otevřeš mi,
vejdu dovnitř.

Budu s tebou jíst
a ty budeš jíst se mnou.

Delia vypráví o své zkušenosti: Jednou
v neděli odpoledne jsem před svou ka-
várnou uviděla matky s plačícími dětmi.
Byli to přistěhovalci a měli velký hlad.

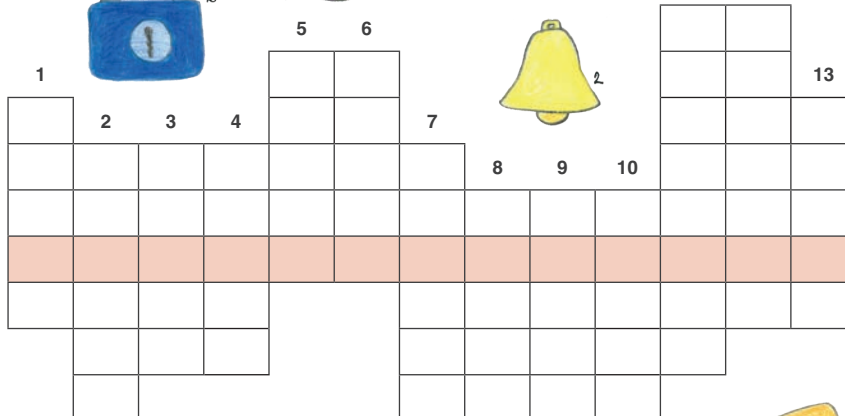
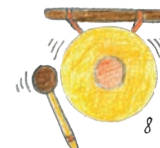
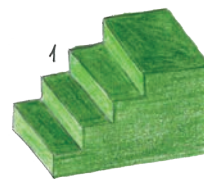
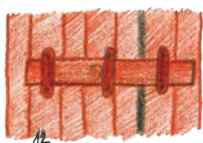

Pozvala jsem je dovnitř a dala jim zadarmo
najíst. V jiné místnosti, kde se jinak hrají
karty, jsem připravila stůl jako přebalovací
pult pro miminka.

Později jsme tu místnost používali,
abychom je učili náš jazyk. Teď mi říkájí
„africká máma“ a v mých aktivitách mě
podporují i jiní lidé a organizace.

Pán Ježíš touží být součástí našeho života, říká, abychom mu otevřeli,
protože klepe. Které dveře máme otevřít? Dveře (viz tajenka).
5 a 9 jsou zašifrovány. 5 – ŠÝRKS, 9 – ZVZSZTZUZPZ

Vyluštěte a pošlete tajenku na katechetky@dicb.cz. Ze správných odpovědí
vylosujeme tři výherce, proto nezapomeňte připsat celou adresu.

Výherci z prázdninového vydání: **Klára Hlouchová, David Mičan**

Můj DŮM, můj HLAD

Jídlo. Přirozené tak, jako vzduch, který dýcháme, voda, kterou musíme pít. Pro někoho se ovšem stává děsivým strašákem ovládajícím každou minutu jeho života. Ať už myšlenkou, co všechno bych chtěl sníst, nebo naopak, jak nesníst vůbec nic. Porucha vztahu k jídlu má nejčastěji dvě podoby – mentální bulimii a anorexii. Obě jsou skryté a obě mohou vést k smrti. Jejich počet v populaci stoupá a objevuje se u stále mladší ročníků.

Foto: Marek Novák / Člověk a jeho

Stále platí, že obě „základní“ poruchy, mentální anorexie i mentální bulimie, jsou především záležitostí ženského pohlaví, ovšem počet chlapců a mladých mužů v cílové populaci stoupá. Nezanedbatelnou roli v těchto otázkách hraje diktát módy, koncentrace na kult hubenosti a touha vypadat jako mediální vzor. To však k propuknutí poruchy samo o sobě nespěje. Nikdy totiž nemá pouze jednu příčinu, ale je vždy poskládána z několika rovin. Zásadním článkem skládačky je rodina. „*Děti, které trpí poruchou příjmu, bývají většinou vystaveny extrémnímu tlaku na výkon ze strany rodičů, nebo obecně panují v rodině komplikované vztahy. Dominantní roli zde sehrává vztah s matkou*“, uvádí Monika Pokorná, která se dlouhodobě problémům dětí a dospívajících trpících poruchami příjmu potravy věnuje.

Pokud porucha propukne, je úplně zbytečné a zcela nesmyslné domnívat se, že dítě jíst donutím. Představa, že jsem tlustá/tlustý již ovládla jejich psychiku, vnímání vlastního těla je zcela deformované. Je to prostě nemoc. „*Když vidíte pětatřicetkilovou šestnáctiletou dívku s výškou metr sedmdesát pět, s šedou kůží, řídkými vlasy a vyčnívajícím kostmi, která se s vámi do roztrhání těla hádá, že je tlustá, dojde vám, že mluvením*

ani příkazy se to nespraví. Některé matky dokonce uplatňují taktiku vydírání, pláčou a vyhrožují, že si něco udělají, pokud dcera nezačne jíst. Nejsou schopny pochopit, že je to prostě k ničemu – vztah k jídlu a k vlastnímu tělu u jejich potomka už prostě není normální a vyžaduje léčbu,“ doplňuje.

Jak bylo řečeno, na počátku stojí kombinace dlouhodobých problémů – rodina, dítě si nevěří, ve škole se tlačí na výkon a ještě ke všemu nemá tělo jako modelka nebo vrcholový sportovec. Touží po obdivu, pro přijetí v kolektivu. Stačí pak jiskra ve formě jedné poznámky o velkém zadečku nebo špecích na bříše. Dívka přestane jíst a rychle hubne, za což se jí v kolektivu dostává opakovaně obdivu, což její chování potvrdí. Dospívající s poruchou příjmu potravy často zjednodušeně řečeno popisují podobný pocit: Neměla jsem v životě nic pod kontrolou, ani doma, ani ve škole, jediné, co jsem mohla kontrolovat, bylo to, co sním. Typický anorektik či anorektička mají jediný cíl – nesníst nic. K tomu hodně, ale opravdu hodně cvičit. „*Rodiče většinou přistoupí k na první pohled logickému, ale ve skutečnosti zbytečnému řešení – zakážou dítěti chodit běhat, nebo cvičit, nebo z domova vyhodí rotoped a podobně. Anorektik si ale najde jiné mechanismy, například*

dřepy nebo sklapovačky, a to ve formě opět extrémní. Tři sta dřepů ráno i večer žádná míra,“ vysvětluje Monika Pokorná.

Naopak bulimik jíst potřebuje, snaží se nejíst, nebo jíst velmi zdravě, což nezvládá, záchvatovitě se přejídá a následně se pokouší jídla zbavit, většinou zvracením. Dávky jídla spořádané v jedné bulimické epizodě jsou naprosto neuvěřitelné, bulimik je schopen sníst doslova tašku jídla. Následně mechanicky vyvolá zvracení („prst do krku“), asi čtvrtina dokáže ovlivnit reflex zvracení a vyvolat jej pouhým předkloněním hlavy doprovázeným přitlačením ruky na žaludek. Někdy sahají k výplachům – zvrací, pijí vodu a toto opakují. „*Dospívající jsou v tomto velmi vynalézaví, dokáží perfektně manipulovat realitou a rodiče to buď nevidí, nebo prostě nechtějí vidět*“, říká Pokorná.

Velmi podobnou zkušenost má dnes osmnáctiletá Bára. Na počátku byl dlouhodobý pocit opuštěnosti, nedůležitosti, neatraktivnosti. Začala tedy cvičit a snažila se omezovat jídlo. „*Řekla jsem si třeba, že budu celý den jen pít ovocnou šťávu a jíst salát. Ale odpoledne, když jsem šla ze školy, jsem měla už takový hlad, že jsem to nevydržela a koupila jsem si třeba koláč. Doma jsem si uvařila polévku, ale pak jsem dostala ještě větší hlad, tak jsem snědla další věci z lednice. Když tam nic nebylo, otevřela jsem si kompoty nebo konzervy. Nakonec jsem byla úplně přejedená, bylo mi špatně, bolelo mě břicho. Nezbylo mi nic jiného, než se jít vyzvracet. Pak jsem byla strašně unavená, ale cítila jsem úlevu. Večer, když přišla máma a uvařila, říkala jsem, že nemám hlad, ale nakonec jsem během večera stejně všechno snědla. Zase jsem šla zvracet, aby se mi ulevilo.*“

Bára nakonec skončila v nemocnici, nejprve na kapačkách a následně na dětské psychiatrii. Opakovaně. Rozhodně není jediným dítětem v tomto světě, které se trápí vzhledem, pocity opuštěnosti a nepochopením, které vedou k vážné poruše příjmu potravy. Jedinou cestou, jak dítěti pomoci, je odborná léčba, ovšem nejen jedince, ale současně i celé rodiny, tedy rodinná terapie. Tam problém vznikl a jediné rodina jako celek může zabránit jeho recidivě.

Martina Hrušková

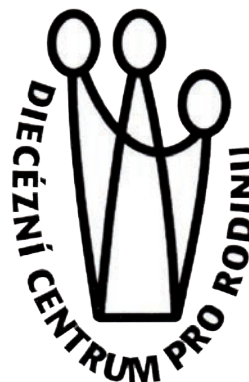
Inzerce

VIR
adventní duchovní obnova
pro muže od 17 do 55 let
P. Pavel VÍRINKA
30. 11. - 2. 12. 2015
Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
knezskyseminar.cz

DCR připravuje a zve...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2018–2019

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím tel. č. 731 402 981.

V Českých Budějovicích vznikla **skupina rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**.

Její setkání se koná ve spolupráci s Modrou pomněnkou, z. s. **vždy poslední středu v měsíci v 17,30 v listopadu tedy 28. 11.** Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku.

Ve spolupráci s Proboštvím Jindřichův Hradec připravujeme **setkání snoubenců, manželů i rodičů na téma „Sexualita zdravě a důvěrně“ v úterý 6. listopadu v 18h ve farním sále na proboštví**. Manželé Poláčkoví z DCR uvedou téma z pohledu církve i v kontextu současné společnosti, následuje beseda na základě anonymních dotazů.

Adventní víkendové setkání rodin v Panském domě v Rožmitále pod Třemšínem s hostem Danielem Hellerem 30. listopadu až 2. prosince 2018. Dodržíme obvyklé schéma dopolední přednášky zvláště pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí), odpoledne bude následovat program pro všechny účastníky včetně dětí.

Čeká Vás ticho a zastavení v krásném prostředí, ale i program pro celou rodinu šitý na míru adventnímu času. Přihlásit se je možné už nyní na našich webových stránkách.

Setkání pro rodiny, jejichž děti odešly příliš brzy „**Světlo se šíří světem**“ **v neděli 9. 12. ve 14h v kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích (u piaristů)**. Zve-me na bohoslužbu s P. Vojtěchem Blažkem, při níž chceme pamatovat nejen na naše zemřelé děti, ale i na jejich rodiny a blízké, přátele. Po bohoslužbě nabízíme setkání u malého občerstvení v prostorách kláštera.

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Významné výročí farnosti u sv. Vojtěcha v Lštění

V těchto dnech si jeden z podstatných milníků svých dějin připomíná šumavská farnost u sv. Vojtěcha v Lštění na Prachaticku.

Oblíbené krajové poutní místo se na lesnatém hřebeni vypíná k nebi v nadmořské výšce bezmála 900 metrů. Dle podání odtud sv. Vojtěch z vršku, na němž poblíž kostela stojí kaple Nanebevzetí Panny Marie (posvěcena 15. 8. 1668), požehnal české zemi. Nejstarší známá písemná zmínka dokládá existenci farnosti k roku 1352. Na přelomu středověku a novověku patrně nebývala pravidelně obsazována. Ojedinelý dokument o odchodu kněze pochází z roku 1618. Během 16. století se tu však zdržovali nekatoličtí poustevníci.

Farní osada svatovojtěšská spolu se sousední při kostele sv. Filipa a Jakuba v (Šumavských) Hošticích v pobělohorské době dlouho zůstávaly bez vlastního pastýře. Až roku 1669 byly nastalo přikázány k duchovní správě ve Vimperku. Z podnětu a pod dohledem patronátního úřadu resp. vedení správy panství Vimperk provázela proces ozdravení zádušního (kostelního) hospodaření u sv. Vojtěcha v poslední třetině 17. století zčásti obnova i nové budování a vybavování místa, kterým velmi napomáhal rostoucí příliv poutníků. Z tehdy nastřádaných prostředků se posléze natrvalo vyčlenila částka 3 000 zl., jejíž úrok ve výši 150 zl. tvořil plnou polovinu tzv. kanonické porce, tj. nutného minima živobytí faráře.

Mnohaletá jednání o získání souhlasu vrchností ostatních svatovojtěšských a hoštických farníků s novým vyměřením povinností pro zabezpečení obživy budoucího faráře započala roku 1704. Na ně navázalo řízení u církevních úřadů. Dne 5. listopadu 1718 vydala kněžna Marie Arnoštka z Eggenberka, majitelka panství Vimperk a patronka obou kostelů, zřizovací listinu (erekční instrument) obnovy samostatné fary u sv. Vojtěcha v Lštění s přičleněnou osadou hoštickou. Právní dokument definoval rozsah obou farních osad, držbu a vykonávání patronátu majitelem panství Vimperk a hmotné zajištění faráře. Po potvrzení arcibiskupskou konsistoří v Praze (14. 1. 1719) vstoupil v platnost vkladem do desek zemských (3. 7. 1720). Teprve poté mohl být ustanoven řádný farář (9. 7. 1720). Jeho nástupci se o sousedící osadu starali až do roku 1787, kdy dostala vlastního kněze.

K závěrečným jednáním se vážala příprava tehdejšího středověkého kostela pro farní činnosti a zejména výstavba zcela nového areálu fary (1716–1718, dokončen 1719). Tvářnost

v mnohém dochovanou až do naší současnosti místu vtiskla následná téměř novostavba farního kostela sv. Vojtěcha a pořízení nového zařízení do něho (30. až 50. léta 18. století). To vše se mohlo uskutečnit, stále se udržuje a dle možností zvelebujeme díky lásce a obětavosti farníků i přespolních zbožných návštěvníků, nýbrž i díky přízni a péči těch, kterým přísluší starost a rozhodovací pravomoci.

Kéž tuto farnost, jež od roku 1985 nemá zde sídlícího pastýře, a její srdce, které i nadále zůstává posvátným místem setkávání věřících zblízka i zdaleka, provází Boží pomoc a požehnání!

Sp.

Inzerce

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA ZVOU NA
DUCHOVNÍ OBNOVU

CESTY BOŽÍ LÁSKY

S MISIONÁŘEM
MILOSRDENSTVÍ
P. MARTINEM SEDLONĚM, OMI

9.-11. listopadu 2018 (víkend)
rodný dům Jana Nepomuka
Neumanna v Prachaticích

Přihlašování a informace na:
misio.cb@gmail.com
(603 224 665) Cena: 1150 Kč

Foto: Energie AG Bohemia

YoungCaritas.cz: otevření mladých českobudějovických srdcí k dobrovolnictví

Diecézní charita České Budějovice od roku 2019 zařadí mezi programy Dobrovolnického centra nový projekt YoungCaritas.cz, který cílí na podporu dobrovolnictví, solidarity a prosociálního chování dětí a mládeže. K jeho třileté podpoře se spolupracující firma Energie AG Bohemia závázala symbolicky 27. září na Den Charity.

Nový projekt YoungCaritas.cz je pokračováním úspěšného projektu Vodní kapky, v rámci něhož holding Energie AG Bohemia v průběhu deseti let finančně podporoval hornorakouskou charitu (Caritas Oberösterreich) ve vybudování 262 studní v africkém Kongu. Nyní by Vodní kapky měly probudit k životu dobrovolnictví mladých lidí a jejich solidaritu v českobudějovickém regionu – na podporu nového projektu YoungCaritas.cz, inspirovaného lineckou charitou, vodohospodářská společnost věnuje jeden haléř ze zisku za každý metr krychlový vody dodaný českým zákazníkům.

Spolupráci o chystaném projektu YoungCaritas.cz (Mladá Charita) formálně stvrdil podpisem ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout a jednatel firmy Energie AG Bohemia Christian Hasenleitner symbolicky na Den Charity, který u nás připadá na 27. září (svátek sv. Vincence z Pauly, patrona charitních zařízení).

„Myšlenka YoungCaritas.cz vznikla při mé návštěvě v linecké charitě, kde tento projekt funguje již 20 let. Líbilo se mi, jak rakouští kolegové seznamují děti se sociálními tématy jako je hlad, chudoba, zadlužení, chybějící domov, stáří i třeba násilí a současně je vedou k solidaritě, tedy aby pro druhé byli sami ochotni něco udělat. Jsem velmi rád, že jsme v Energii AG Bohemia našli partnera, který má odvahu a chuť s námi tento projekt začít u nás podporovat“, uvedl Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Osobitý projekt YoungCaritas.cz, který má za cíl otevřít srdce dětí a mládeže pro potřebné, se tak od roku 2019 zařadí mezi ostatní programy Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice, které dlouhodobě koordinuje činnost desítek dospělých dobrovolníků.

Martina Baráková DCHCB

Zveme vás...

- **Herna KRC Petrklíč je opět otevřená v nových prostorech** na adrese: Kongregace bratří N. S. (petrini), Žižkova 250/4, Č. B., 370 01. Můžete přijít s dětmi **v Út a Čt od 9 do 12 hodin** a nově i **v Pá od 9:30 do 12 hodin**, kdy se společně můžete sejit k modlitbě. V provozu je **PŮJČOVNA KOJENECKÝCH POTŘEB**.
- **8. 11. 18:00** – Vodňany, městská galerie – **Vybrané spirituální aspekty života a díla císaře Karla IV.** (při příležitosti 640. výročí jeho úmrtí); Prof. **Martin Weis** z TF JU. Vstupné dobrovolné.
- **11. 11. 8:30** Ševětín – **Hubertská mše B dur (Vacek – Selement) pro lovecké rohy se zpěvy**; kostel sv. Mikuláše. Účinkují:
- **11. 11. 13:30** Diecéze v ČR – **Zvony se rozezní na oslavu výročí konce První světové války**; přidáme se k iniciativě Velvyslanectví Velké Británie v Praze.
- **14. 11. 18:00** – Strakonice, Rytířský sál hradu – **Svoboda a vzdělávání**; přednáška doc. Tomáše Machuly; vstupné dobrovolné. Zve ŘKF Strakonice.
- **17. 11. 18:00** – Strakonice, Rytířský sál hradu – **Křesťan v 21. století – Stavby a vztahy, aneb je věřit normální?**; přednáška doc. **Tomáše Machuly** Prof. Jaroslava Maxmiliána Kašparů; vstupné dobrovolné. Zve ŘKF Strakonice.
- **18. 11.** Česká Republika – **Den Bible 2018**; slavíme ve farnostech českých i moravských diecézí na základě rozhodnutí České biskupské konference.
- **24. 11. 9:30** Č. B., kostel sv. Vojtěcha – **Setkání kostelníků, varhaníků, sbormistrů, akolytů a lektorů**; 9:30 mše svatá – předseda biskup Pavel Posád, 10:30 přednáška a diskuse po jednotlivých skupinách, 12:00 společný oběd. Biskupství českobudějovické srdečně zve všechny příslušné pastorační pomocníky.

Z diáře biskupa Vlastimila Kročila

- 10. 11.** 17:00 Č. B., katedrála sv. Mikuláše – Hubertská mše svatá
- 13. 11.** 9:30 Štěkeň – Kněžský den
- 21. 11.** 17:00 Č. B., kostel Obětování P. Marie – mše svatá – Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě
- 25. 11.** 9:00 Č. B., katedrála sv. Mikuláše: Slavnost Ježíše Krista Krále
- 1. 12.** 16:00 Č. B., Náměstí Př. Otakara II. – Rozsvícení vánočního stromu
- 2. 12.** 9:00 Č. B., katedrála sv. Mikuláše – mše svatá a žehnání adventních věnců

Z diáře biskupa Pavla Posáda

- 18. 11.** 9:00 Trhové Sviny – Mše svatá a biřmování
- 24. 11.** 9:30 Č. B., kostel sv. Vojtěcha – Setkání kostelníků, varhaníků, sbormistrů, akolytů a lektorů; mše svatá

Změna vyhrazena.

DEN CHARITY v českobudějovické diecézi

Iniciativa Den Charity vznikla před 10 lety, kdy čeští a moravští biskupové v roce 2008 oficiálně vyhlásili 27. září (svátek sv. Vincence z Pauly) jako Den Charity. V tento den Charity již tradičně pořádají aktivity, na kterých informují veřejnost o své činnosti, zvou na prohlídku svých prostor či na různá kulturní představení.

„Smyslem těchto akcí je ukázat, že jsme blízko lidem a pomáháme v místech, kde nás potřebují,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Své pracoviště a služby letos představily také obě českobudějovické Charity. Součástí letošního programu tak byla např. komentovaná prohlídka nového sídla Diecézní charity Č. Budějovice na Kanovnické 18, své dveře otevřely rovněž služby Městské charity Č. Budějovice DOMINO, SRDÍČKO-JILORO a V.I.P, a také Dům sv. Pavla. Nejen malí návštěvníci zavítali do kreativní dílny v Dobrovolnickém centru při DCHCB. Slavnostní den pak završila mše za Charitu v katedrále sv. Mikuláše, kterou celebroid P. Mareš.

Den Charity slavily i ostatní Charity v českobudějovické diecézi. Například Farní charita Kamenice nad Lipou si k tomuto svátku nadělila netradiční dárek – novou službu pro seniory SENIOR TAXI, kterou budou moci od října využívat v pracovní dny senioři nad 65 let a osoby se zdravotním hendikepem. *„Naší snahou je neustálé zdokonalování a rozšiřování služby občanům a proto i Charita v Kamenici bude*

takovým průkopníkem v této nově zřízené službě. Cena za jednu jízdu po Kamenici je stanovena na 25,- Kč“, doplňuje ředitelka Jitka Koubová. V Sušici si krom bohatého kulturního programu připravili pro zájemce jídla uvařená podle receptů z jejich charitní Kuchařky pro každého, která je složena z jednoduchých a levných receptů ze surovin, jenž řada Charit distribuuje lidem v nouzi v rámci potravinové pomoci. Zopakovali také workshop s tzv. gerontooblemkem. *„Zájemci se prostřednictvím tohoto speciálního simulačního obleku mohli vcítit do každodenních pocitů, těžkostí a omezení seniorů nebo lidí se zdravotním postižením. Mohli lépe porozumět tomu, proč je těžké se například s roztroušenou sklerózou najíst“*, upřesňuje ředitelka Oblastní charity Sušice Marie Hrečínová Prodanová. V Milevsku slavili koncertem významného českého houslisty Ivana Ženatého, který vystoupil v místní klášterní bazilice Navštívení Panny Marie za klavírního doprovodu prof. Stanislava Bogunii. Návštěvníci si pochvalovali sváteční atmosféru a jedinečný zážitek. V Týně nad Vltavou představili prostory charitního nízkoprahového zařízení pro děti a mládež BONGO na nové adrese Náměstí Míru 85. *„Důležitá je pro nás právě nízkoprahovost – dostupnost služby. To znamená odstranit časové, prostorové, psychologické, kulturní, náboženské, sociální a finanční bariéry, které by bránily cílové skupině ve vstupu do prostoru zařízení či využití poskytovaných služeb“*, objasnila pojem ředitelka Farní charity Týn nad Vltavou Daniela Werbynská Laschová.

Slavení Dne Charity podpořily kulturním programem, dnem otevřených dveří či jinou veřejnou aktivitou také např. Farní charita Jindřichův Hradec, Oblastní charita Písek, Farní charita Prachatice nebo Oblastní charita Třeboň.

Martina Baráková, DCHCB

Znovuznějící ZVON i POŽEHNÁNÍ nemoc- ničnímu kaplanovi

**Poslední zářijový víkend patřil ve Strakonických tradiční svatováclavské pouti. Kromě velkolepých atrakcí, trhu, zábav a vystoupení zaplnil kostel sv. Markéty do posledního místa čtvrtě-
ní Svatováclavský koncert, kde spoluúčinkovali sbory Fere angeli a Hlasoň (oba pod vedením Marcely Mikové) a Chrámový sbor (pod vedením Ludmily Valáškové).**

Svátek sv. Václava je slavností pro strakonický kostel nesusoucí tento titul. Po několika letech, kdy úder blesku poničil elektrický pohon zvonu ve věži kostela, se podařilo zvonění zprovoznit. Od pátečního večera tedy zvon oznamoval každou z bohoslužeb, která se v kostele konala. Do budoucna zde bude provázet i další obřady. Zvon vždy zve k modlitbě v různých situacích života nebo upozorňuje na nějakou důležitou chvíli.

Při hlavní nedělní bohoslužbě přijal Mgr. Pavel Kortus požehnání k duchovní službě ve strakonické nemocnici. Nemocniční kaplan má být povzbuzením a oporou pro každého nemocného, nejen pro věřící. Proto jej místní farnost chce provázet svou podporou a modlitbou, stejně jako se modlí za všechny nemocné i ošetřující. Kontakt na nemocničního kaplana mají všechna oddělení v nemocnici.

V bohoslužbách děkujeme a prosíme obecně za všechny skupiny obyvatel. Přesto se někdy zaměřujeme na konkrétní úmysly. Ve čtvrtek v rámci Dne Charity jsme měli na mysli především zaměstnance, klienty dobrodince a činnost Charity ČR ve Strakonících.

V sobotu byly modlitby zaměřeny na konkrétní skupiny obyvatel a situace, který provázají život ve městě. Nedělní poutní bohoslužby byly povzbuzením všem poutníkům v roce 100. výročí republiky, abychom byli po vzoru sv. Václava těmi, kdo přináší milosrdenství, naději a ukazovali všem cestu k životu s Bohem.

Roman Dvořák

„Naše školka slaví NAROZENINY!“ Znělo „U sv. Josefa“ nejen z úst dětí

Odpoledních oslav u příležitosti 25. výročí znovuotevření školky CMŠ U sv. Josefa se 21. září zúčastnily desítky lidí a panovala zde přátelská atmosféra.

Ve tři hodiny jsme se sešli na nádvoří a po krátkém přivítání následovalo vystoupení mažoret z českobudějovického klubu Panenky. Kdo se pozorně díval, mohl mezi děvčaty zahlédnout známý obličej naší absolventky Kačky.

Po vystoupení už se otevřely dveře tříd a malí i velcí návštěvníci mohli volně procházet. Paní učitelky připravily jednoduché aktivity, a kdo chtěl, mohl zavzpomínat na čas strávený ve školce při výtvarném tvoření, při hraní her nebo při „hudebních hrátkách“ s kytarou. Nechyběla ani chvilka pohybu na zahrádce. Ve třídách jsme společně prohlíželi staré kroniky s fotkami a většina absolventů mohla najít svoji fotku na některém tablu předškoláků.

Během celého odpoledne bylo možné zastavit se v kapli a děti i dospělí psali na připravené lístečky své prosby a díky. Ty jsme pak předložili Pánu při děkovné mši svaté, která byla vrcholem celé slavnosti.

Mnoho setkání, rozhovorů, vzpomínek a sdílení o věcech radostných i bolestných, o chvílích štěstí i zklamání. Tak jak je život přináší. Znovu jsme se vzájemně ujišťovali o tom, že chceme mít „radostnou odvahu žít“. Protože právě tak zní motto naší školky. (Jedná se o slova blahoslavené Alexie le Clerc, zakladatelky sester Notre Dame.)

Napadá mě jen jedno slovo – vděčnost. Vděčnost za tuto chvíli, za každé setkání, za život každého jednoho člověka, který školkou „U sv. Josefa“ za ta léta nějak prošel. Vděčnost za to, že Pán koná skrze nás – obyčejné lidi tak veliké a krásné věci. Opravdu Bohu díky!

Mgr. Zdeňka Maňáková

Personalia

A. Ustanovení:

P. ThLic. Martin Sedloň, OMI je k **31. 10. 2018** odvolán z funkce výpomocného duchovního farnosti **Tábor-Klokoty**, vikariát Tábor a od **1. 11. 2018** je jmenován farním vikářem farnosti **Tábor-Klokoty**, vikariát Tábor. Od **1. 11. 2018** je zároveň jmenován excurrando administrátorem farnosti **Jistebnice** a administrátorem in spiritualibus farností **Pohnání** a **Ratibořské Hory**, vše vikariát Tábor. Č. j.: 2179, 2181, 2182 a 2183/2018.

P. Mgr. Jozef Atanáš Leškovský, OPraem. byl od **1. 10. 2018** ustanoven farním vikářem ve farnosti **Milevsko** a excurrando administrátorem farností **Kostelec nad Vltavou**, **Kovářov** a **Květov**, vše vikariát Písek. Č. j.: 2418, 2422 a 2423/2018.

P. PhDr. Jakub Václav Zentner, FSSP byl od **1. 10. 2018** ustanoven kaplanem – pověřeným pro tradiční římský rítus ve **filiálním kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích** (farnost děkanství u kostela sv. Mikuláše České Budějovice, vikariát České Budějovice-město a v **poutním areálu farnosti Římov**, vikariát České Budějovice-venkov. Č. j.: 2325/2018.

B. Ukončení kněžské služby v diecézi:

P. Ing. Mgr. Jiří Řehoř Žáček, OPraem. byl k **30. 9. 2018** odvolán z úřadu farního vikáře v **Milevsku**, excurrando administrátora farností **Kostelec nad Vltavou**, **Kovářov** a **Květov**, vše vikariát Písek a z funkce **kaplana pro mládež vikariátu Písek**. Č. j.: 2417/2018.

Upřímně mu děkujeme za jeho více než pětiletou kněžskou službu v naší diecézi a do dalšího života přejeme Boží požehnání.

P. ThLic. Mariusz Piwowarczyk, OMI je k **31. 10. 2018** odvolán z úřadu farního vikáře farnosti **Tábor-Klokoty**, excurrando administrátora farnosti **Jistebnice** a administrátora in spiritualibus farností **Pohnání** a **Ratibořské Hory**, vše vikariát Tábor. Č. j.: 2180/2018.

Upřímně mu děkujeme za jeho více než pětiletou kněžskou službu v naší diecézi a do dalšího života přejeme Boží požehnání.

C. Životní jubilea:

Jan Rothschedl, pastorační asistent – Český Krumlov, oslavil **18. 10. 2018** své **třicáté páté** narozeniny.

P. Radoslav Šedivý, Opus J.S.S. oslavil **2. 11. 2018** své **čtyřicáté** narozeniny.

R. D. Jiří Voráček oslavil **2. 11. 2018** své **sedmdesáté** narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

MISIJNÍ POMOC z ČR míří do 19 zemí světa

Finanční pomoc českých Papežských misijních děl, kterými podporuje misie ve světě, zahrnuje oblasti péče o děti, bohoslovce a světové misie.

V letošním roce míří tato pomoc celkem do **19 zemí světa**. Jsou jimi Malawi, Tanzanie, Uganda, Keňa, Zambie, Mozambik, Nigérie, Jižní Súdán, Madagaskar, Sýrie, Pákistán, Bangladéš, Indie, Filipíny, Srí Lanka, Papua-Nová Guinea, Guyana, Paraguay, Surinam. V rámci letošních oslav **Světového dne misí – Misijní neděle** s motivem „Ty sám jsi misíí“, která se na celém světě slavila 21. října jako den modlitby a podpory misíí v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa, mohli věřící finančně přispět do světového fondu solidarity, určeného na pomoc potřebným ve všech kontinentech. „*Děkujeme za vaši štědrost, s níž jste podpořili budování a růst církvi v zemích, které z České republiky podporujeme. Také věřící v těchto i dalších církvích po celém světě přinášejí své dary. Na mnoha místech diecéze se farnosti na tento den připravovaly zapojením do modlitby Misijního růžence, Adorace pro misie a dalších aktivit. Samotný den pak prožívaly slavením mše svaté spolu s dětmi, které připomněly například výzdobou pestrost celosvětové církve. Děkujeme proto i vám všem, kteří jste zapojili své síly a talenty do příprav tohoto dne pro ostatní*“, uvedla diecézní ředitelka PMD Hana Koukalová.

Red.

Setkání s Písmem svatým

Třetím prorokem v pořadí Malých proroků je Ámos. Podle prvního verše působil v době posledního rozkvětu izraelského království v polovině 8. st. před Kristem a spolu s Ozeášem a Micheášem (a z velkých proroků s Izajášem) se řadí mezi významné předexilní proroky.

Ámos hovoří ke společnosti, která se cítí bezpečná a zajištěná, neohrožená žádným vnějším nepřítelem ani nějakou vnitřní ekonomickou krizí. Hospodářská prosperita, vzkvétající obchod a rozšiřování území země na úkor okolních států, oslabených rozpínáním mocné Asýrie, vytvářejí v myslích Izraelitů pocit jistoty. Prorok však poukazuje na to, že toto bezpečí je jen zdánlivé, protože společnost trpí mnoha zločiny, které nezůstanou bez odezvy: je jen otázkou času, kdy rozpínající se Asýrie upře svůj zrak i na Judsko.

Ámos podtrhuje neúprosný vztah mezi příčinou a následkem, mezi zločinem a jeho důsledkem. Zdá se, že okolní národy jsou mnohem hříšnější, protože páchají zločiny ve velkém: vyvražďují celé vesnice, zotročují města, porušují mezinárodní smlouvy, znesvěcují hroby aj. (viz výčet „zločinů proti lidskosti“ v Am 1,3–2,3). Oproti tomu se Izraelité proviňují „jen“ jakýmsi „normálním“ způsobem: kradou, podvádí, falšují svědectví na soudech, uplácejí soudce, zneužívají svých úřadů k vlastnímu obohacení apod. Jsou to hříchy často neviditelné, avšak přítomné na každém kroku, jako by jimi byla nasáklá celá společnost. Prorok je odkrývá a poukazuje na ně v celé jejich nahotě: jsou pro něj plně srovnatelné s „velkými hříchy“ okolních národů.

Neméně důležitým tématem je vedle prostého obvinění Izraele ze zločinů Boží údiv nad tím, že ti samí lidé, kteří kradou, podvádějí a šikanují své sousedy, pravidelně a horlivě navštěvují bohoslužby, chodí na poutě a přinášejí bohaté a štědré oběti. Dokonce se zdá, že kněží Izraelity v jejich každodenních zločinech podporují. Bůh se proto od podobného kultu jasně distancuje a odmítá jej:

„Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. Když mi přinášíte zápalné oběti, nemám v nich zálibení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu. Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfu už nechci slyšet“ (5,21–23).

Náboženská praxe nemůže nikdy ignorovat špatné jednání s bližním, a už vůbec ne je ospravedlňovat a ujišťovat věřící o Boží přízni, když dělají vše pro to, aby ji ztratili. Proto Ámos jedním dechem dodává:

Gustave Doré (1832–1883, francouzský básník, grafik, malíř a sochař): Prorok Ámos

„Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok!“ (5,24)

Bůh není chladně spravedlivým soudcem, který by za hřích věčně a odměřeně trestal. Ámos opakovaně zdůrazňuje, že se Bůh pravidelně snažil národ upozornit na to, co všechno není v pořádku: sám se o ně staral, když byli v nouzi (vyvedl je z Egypta a daroval jim zemi, což jim mělo být příkladem, jak správně jednat), posílal proroky (které Izraelité umlčovali), sesílal na ně přírodní katastrofy (které Izraelci úspěšně ignorovali a i nadále přinášeli Bohu děkovné oběti). V dané situaci Bohu nezbyvá, než učinit radikální řez a národ vydat v plen nepříteli:

„Já však proti vám postavím národ, dome izraelský,... a ten vás bude utlačovat od cesty do Chamátu až po Úval pustiny.“ (6,14)

Ámos v samotném závěru obsahuje slova o obnově národa: Bůh národ obnoví, opět mu dá zemi, požehná jí, dá jí zázračnou plodnost a národu dá opět nového Davida. Tato obnova není popřením dříve uvedených tvrdých kritických slov; Bůh poskytuje národu možnost nového začátku, ovšem až poté, co národ projde očištěním ohněm. Není možné, aby se někdo před touto bolestnou očištěním skryl. Obnova je na druhou stranu Božím svobodným darem – není vázána na pokání, na lítost, na nápravu jednání. Ámos nejde tak daleko jako jiné starozákonní texty, aby přímo řekl, že je tomu naopak, že aby byla náprava možná, je nutná obnova ze strany Boha, avšak předznamenává to.

Ámosova slova byla varováním pro jeho současníky. Kniha s jeho slovy je určena potomkům těch, kteří přežili a jsou svědky obnoveného Jeruzaléma. Slouží k tomu, aby vysvětlila, proč národ musela stihnout taková katastrofa, v níž ztratili své drahé, svou zemi, krále, samosprávu i chrám. Je současně ponaučením, že Bůh je lev – mocný, dobrý a spravedlivý lev, ale nikoli lev ochočený, s nímž lze manipulovat podle momentální potřeby. Kniha je důrazným upozorněním, že Boha nelze vytlačit do kostelů a na poutě, ale že vztah s ním zasahuje do všech sfér lidského života, a především do vztahů k bližním, k sousedům, zaměstnancům i nepřítelům.

ThLic. Adam Mackerle, Th.D

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Fynn

Pane Bůh, tady Anna (2. vydání)

Anně byly pouhé čtyři roky, když ji opustili rodiče a našel ji mladý Fynn, který se toulal ulicemi Londýna. Žádný, kdo se s touto treperendou setkal, nedokázal odolat její přímočarosti. Zkrátka život jejíma očima se nám ukáže jako daleko barevnější, než bychom si ho kdy dokázali představit.

brož., 272 s., 299 Kč

Marie Croixová Baudouinová Leonie Martinová (novinka)

Leonie Martinová (1863–1941), starší sestra svatě Terezie z Lisieux (1873–1897), zůstávala dlouho ve stínu svých sester a rodičů. Její život přitom krásně ukazuje, jak Bůh umí proměnit člověka, který je v očích druhých „problém“ či „příťaž“.

brož., 168 s., 249 Kč

Karel Sládek

Do hlubin rybářovy duše

Kniha uvádí čtenáře do bohatého života nad i pod vodní hladinou. Vypráví o vodě, rybách, řekách, pramenech, potůčcích, rybnících, rybářích a o tom, co vodní svět a jeho pozorování přináší citlivému člověku.

brož., 80 s., 129 Kč

Richard Leonard

Kde je k čertu Bůh?

Věta Kde je k čertu Bůh? Je výkřikem, protože mlčet nebo dusit svůj hněv někdy není možné. Autor tuto útlou a velmi autentickou knížku napsal poté, co jeho sestra zůstala po autonehodě na 90 % těla ochrnutá. Proč Bůh dopouští utrpení? A jaký má k němu vztah?

brož., 93 s., 199 Kč

Eduard Martin

Chcete se dostat do ráje?

Eduard Martin zachycuje radostné i smutné příběhy lidí do krátkých vyprávění, která věrně předává svým čtenářům. Vše, co život přináší, přijímá jako možnost projevit druhému člověku lásku, usmát se, potěšit, ale také se podělit o své zkušenosti a jejich poselství. Z jeho příběhů prosvítá naděje, kterou potřebuje každý z nás.

brož., 232 s., 279 Kč

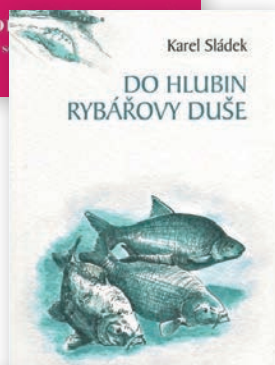
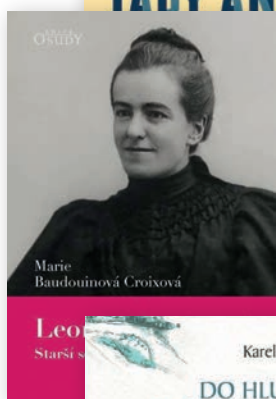

Foto: Jitka Marková

Šumavský kostel na Mouřenci oslavil 25 let od ZNOVUVYSVĚCENÍ

V neděli 26. září 1993 českobudějovický biskup Mons. Antonín Liška znovu vysvětil kostel sv. Mořice na Mouřenci nad šumavským Annínem. Díky sbírce německých odsunutých rodáků a společnému úsilí Čechů a Němců se jednomu z nejstarších šumavských kostelů vrátila krása a důstojnost. Události staré 25 let, si lidé z obou stran hranice připomněli o víkendu 22. a 23. září.

Vrcholem slavnosti byla česko-německá poutní bohoslužba, kterou celebroidal místní mouřenecký kněz P. Jenda Kulhánek. Mši sloužil česky, německy a latinsky. „Učil jsem se německy ve škole, ale od té doby jsem němčinu nepoužíval. Ale učím se, každý den před mší jsem trénoval modlitby v němčině“, svěřil se kněz a němečtí poutníci jeho snahu ocenili. „Páter Jenda nás moc potěšil, opravdu na sobě pracuje. Jeho němčina je čím dál lepší. Vážíme si toho“, chválila kněze po mši Margrit Kaiser, předsedkyně spolku Förderkreis zur Erhaltung von St. Maurenzen, který před čtvrtstoletím financoval opravy kostela.

Německý spolek financoval i obnovu barokní křtitelnice. „V této křtitelnici jsem byl před 88 lety pokřtěný. Ted je znovu tady v kostele. Ať dál dělá svoji práci, pro kterou byla vyřezána. Ať i dál v ní můžou křtěnci přijímat svou první svátost“, řekl při žehnání bývalý předseda německého podpůrného spolku Karl Suchy. Zástupci německého spolku i českého spolku Přátelé Mouřence, který o kostel posledních 7 let pečuje, položili na křtitelnici bílé květiny jako symbol míru a přátelství mezi Čechy a Němci.

Oslavy „čtvrtstoletí Mouřence“ pokračovaly i v neděli. Skupina zájemců se vydala s průvodcem po stopách mouřeneckých farníků. Navštívili sklářskou hrobní kapli rodiny Schmid v Anníně, kostel na Mouřenci, Švédský hrob u Palvínova a nově postavenou kapli ve Vatětích. Na závěr dvoudenních slavností zavítal do kostela na Mouřenci Pěvecký sbor Svatobor ze Sušice.

Lukáš Milota